

ปราชญ์

หนังสือเล่มนี้ คือ ธรรมะ
ที่เหมาะสมกับคุณมากที่สุดในยุคไอที...

ธรรมะ
ไอที^{จาก}
ได้^{ขึ้น}
อิน^{จาก}
เดีย

~ ขยวทูตบโพธิ์ ~

ธรรมะจากไอดิน ได้ยินจากอินเดียว

ชยวทุฒนโพธิ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ชยวทุฒนโพธิ

ธรรมะจากไอดิน ได้ยินจากอินเดียว.--กรุงเทพฯ : ปราชญ์, ๒๕๕๕.

๑๖๐ หน้า

๑. พุทธประวัติ. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๐๙๒

ISBN : 978-616-7443-91-1

จัดพิมพ์โดย

ปราชญ์ ปราชญ์ สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

๘ อาคารเพชรประกาย ถนนรามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๙๑๗ ๙๙๕๕ # ๒๐๔ โทรสาร ๐ ๒๙๑๗ ๙๕๗๒

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์พริ้นท์ จำกัด

๔๒ ซอยจันทน์ ๔๓ แขวง ๓ ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ ๑๐๑๒๐

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

๑๐๘ หมู่ที่ ๒ ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี ๑๑๑๓๐

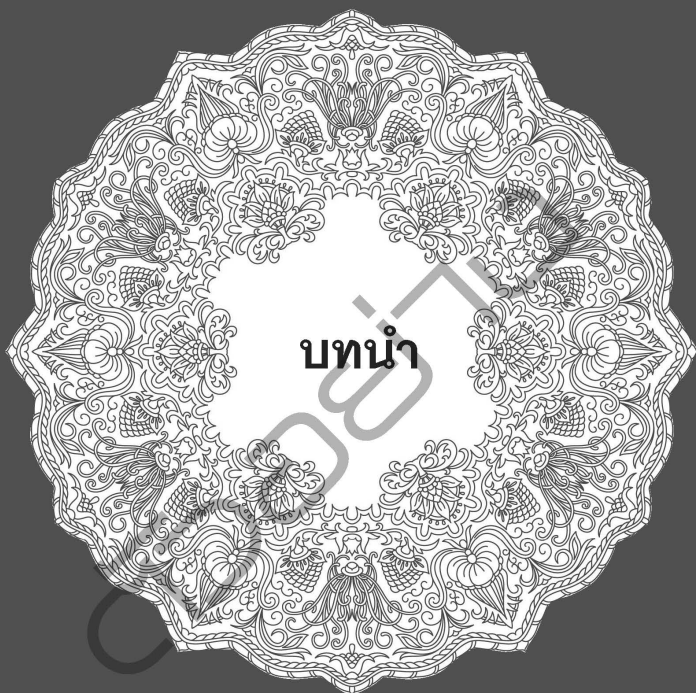
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๒๓ ๙๙๙๙ โทรสาร ๐ ๒๔๔๙ ๙๕๖๑-๓

Homepage : <http://www.naiin.com>

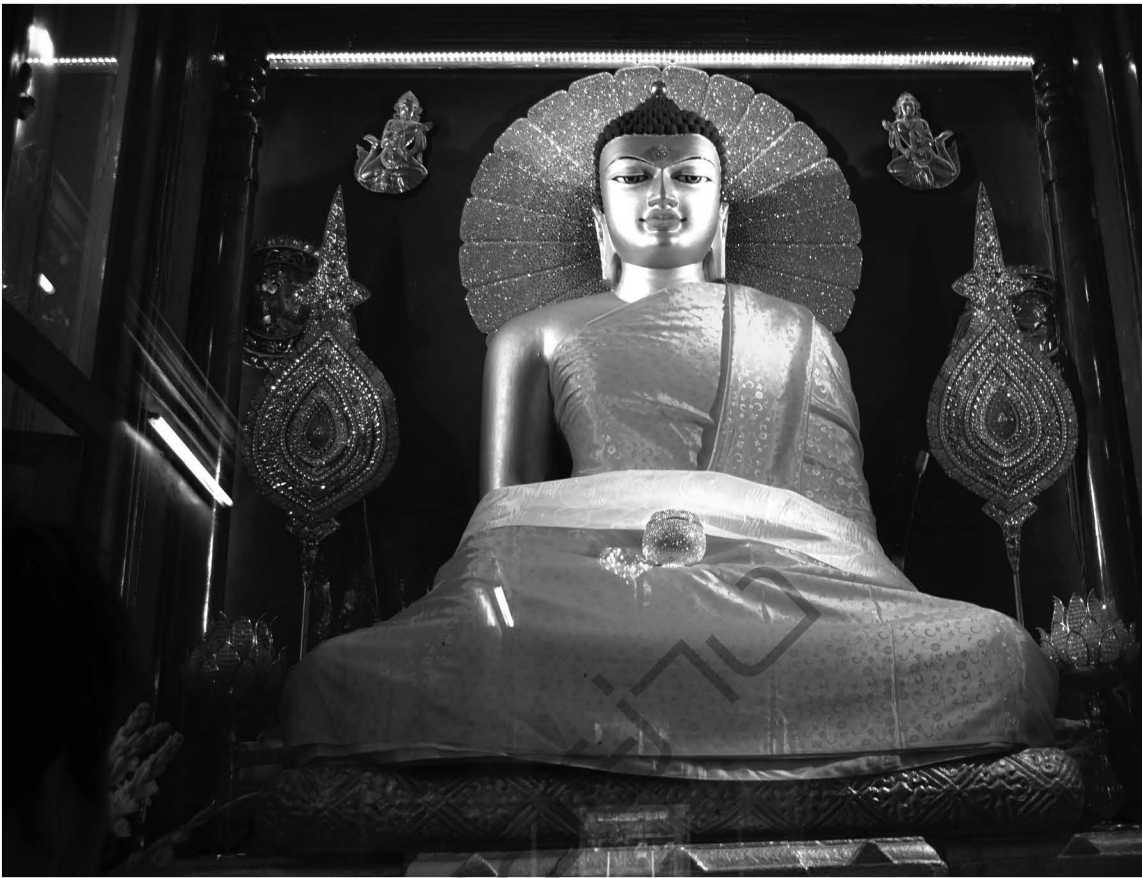
ราคา ๑๕๐ บาท

■ พระมหาเจดีย์พุทธคยา

ชาติพันธุ์มนุษย์...
แห่งความเป็นพระพุทธเจ้า

“วาจาใดไม่จริง ไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นที่พอใจของบุคคลอื่น
ตถาคตไม่กล่าววาจานั้น

วาจาใดไม่จริง ไม่เป็นประโยชน์ เป็นที่พอใจของบุคคลอื่น
ตถาคตไม่กล่าววาจานั้น

วาจาใดจริง เป็นประโยชน์ ไม่เป็นที่พอใจของบุคคลอื่น
ตถาคตรู้เวลาควรกล่าววาจานั้น

วาจาใดจริง เป็นประโยชน์ เป็นที่พอใจของบุคคลอื่น
ตถาคตจึงจะกล่าววาจานั้น”

หากใครนำเอาหลักธรรมแห่งการกล่าววาจานี้มาใช้กับชีวิตของตน เขาผู้นั้นย่อมจะเป็นผู้มากไปด้วยความสุขตลอดกาล พระพุทธเจ้าเป็นผู้ตรัสแต่คำจริง ทุกคำไม่มีคำที่แสดงออกถึง การลั้ลเลเป็นสองทางอาทิกำว่า แต่ หรือ และ

หลายคนที่สงสัยว่า

ประวัติความเป็นมาของพระพุทธเจ้าหรือที่เราชาวพุทธนิยมเรียกกันว่า พุทธประวัติ นั้นเอามาจากไหนอย่างไร ใครเป็นคนเล่า...เมื่อได้ศึกษาได้จึงเชื่อได้อย่างสนิทใจว่า

“

เมื่อพระพุทธเจ้าประสูติที่ใต้ต้นสาละคู่
มารดาทรงยืนคลอดและพระองค์
ก็สามารถเดินได้เจ็ดก้าวพร้อมกับพูดได้
หรือแม้แต่เรื่องที่พระองค์สามารถแสดงฤทธิ์ต่างๆ ได้
คนยุคใหม่ เด็กยุคใหม่บางคนไม่เชื่อแถมยังมองไปว่า
ศาสนาพุทธจะเชื่อได้อย่างนั้นหรือ

”

ประวัติความเป็นมาของพระพุทธเจ้านั้นพระองค์เป็นผู้ตรัสเล่าเองจากปากของพระองค์ และผู้ที่จดจำ คือ พระอานนท์ ซึ่งเป็นทั้งพระที่ดูแลพระพุทธเจ้าและเป็นพระญาติด้วย ในเมื่อพระพุทธเจ้ามีคติในการพูดตามที่กล่าวมาแต่เบื้องต้นแล้ว ดังนั้นทุกคำที่พระองค์เล่าจึงเป็นคำจริง และพระอานนท์ผู้จดจำคือพระอรหันต์ก็ย่อมจะต้องพูดและถ่ายทอดแต่คำจริงเช่นกัน

หลังจากนั้นมีการจดจำซึ่งกันและกันระหว่างพระอรหันต์และถ่ายทอดกันมาจวบจนกระทั่ง ๒๐๐ ปีเศษ จึงได้มาที่มีการบันทึกลงศิลาไม่ว่าจะเป็นธรรมะหมวดต่างๆ ตลอดทั้งประวัติของพระองค์ โดยพระเจ้าอโศกมหาราชผู้ศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง อีกทั้งทรงสั่งให้สร้างเสานหินขนาดใหญ่ปลายเสามีรูปสิงห์เป็นสัญลักษณ์ตามสถานที่สำคัญ ที่พระพุทธเจ้าประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพาน โดยมีพระโมคคัลลีสบุตรตีสเถระผู้เป็นพระอรหันต์ เป็นผู้ชี้จุดในแต่ละจุดและยืนยันรับรอง ซึ่งพระอรหันต์ย่อมเป็นผู้ที่สะอาดบริสุทธิ์หมดจดทั้งกายวาจาใจ ย่อมไม่กล่าวตู้อในเรื่องราวต่างๆ อย่างแน่แท้ ประกอบกับอำนาจของพระเจ้าอโศกมหาราชนั้นมีมากนักไม่มีใครกล้ากล่าวคำเท็จต่อท่านอย่างแน่แท้

เพียง ๒๐๐ ปีเศษประวัติศาสตร์ต่างๆ ย่อมจะยังไม่บิดเบือนไม่ผิดเพี้ยน ดูอย่างประวัติของสยามประเทศที่มีการจดจำจารึกกันมาเพียงแค่ ๒๐๐ ปีก็ยังคงจดจำกันได้อย่างแม่นยำ

ธรรมะหลายข้อธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับพุทธประวัติที่หลายคน
อาจเคยสงสัยว่าจะเป็นจริงได้หรือ...อาทิ

เมื่อพระพุทธเจ้าประสูติที่ได้ต้นสาละคู่ มารดาทรงยืนคลอดและ
พระองค์ก็สามารถเดินได้เจ็ดก้าวพร้อมกับพูดได้ หรือแม้แต่เรื่องที่
พระองค์สามารถแสดงฤทธิ์ต่างๆ ได้ คนยุคใหม่เด็กยุคใหม่บางคน
ไม่เชื่อแถมยังมองไปว่า ศาสนาพุทธจะเชื่อได้อย่างนั้นหรือ เพราะ
เพียงแค่เริ่มต้นแห่งพุทธประวัติก็เหมือนนิทานโกหกแล้วที่เกิดขึ้นแล้ว
ก็เดินได้เลยทันที สิ่งเหล่านี้บางคนอาจมองว่า เป็นเพียงวรรณกรรม
ที่แต่งขึ้นในชั้นหลังๆ เท่านั้น

ธรรมะจากไอดิน ได้ยินจากอินเดีย เล่มนี้มีคำตอบ เพราะการที่
ได้เดินทางไปอยู่ที่อินเดีย ก็ทำให้ได้ศึกษาธรรมะจากหลายๆ หัวข้อ
ธรรมมากขึ้น ได้เห็นวิถีความเป็นอยู่ของคนอินเดียจริงๆ สิ่งหนึ่งที่
เห็นแล้วอดแปลกใจไม่ได้คือ ความเป็นอยู่ของคนอินเดียเชิงประเพณี
วัฒนธรรมและบริบทของสังคมที่ไม่เปลี่ยนแม้ว่าโลกทั้งใบกำลังก้าว
ไปสู่ความไฮเทคและเทคโนโลยีแล้วก็ตาม ในครั้งพุทธกาลคนอินเดีย
ใช้ชีวิตอย่างไร ปัจจุบันก็เป็นเช่นนั้น

อาจเป็นเพราะเราอยู่ในยุคแห่งวัตถุนิยม แต่ในครั้งพุทธกาลยังเป็น
ยุคแห่งจิตนิยม แม้ในปัจจุบันคนอินเดียก็ยังคงอยู่ในโลกของจิตนิยม
เช่นกัน แต่อาจจะมากด้วยศาสนาและลัทธิความเชื่อเพิ่มมากขึ้น

การเรียนรู้สิ่งที่ผ่านมา ๒,๐๐๐ กว่าปี อาจทำให้เรายากที่จะเข้าใจถึง
ในบางห้วงของยุคสมัย แต่หากคุณได้อ่านเรื่องราวต่างๆ จากใน
หนังสือเล่มนี้แล้ว เชื่อว่าความเข้าใจในความเป็นพุทธศาสนาของ
คุณจะมีมากยิ่งขึ้น

*ปฏิกิริยา ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ยากของผู้ที่เป็นพระศาสนา ไม่ว่า
จะศาสนาใดก็ตาม เพียงแค่เรานิยมยึดถือคติความคิดเห็น
และสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของเราเอาไปสอดแทรกเปรียบ
เทียบจึงทำให้ยากแก่การเข้าใจนั่นเอง*

สิ่งหนึ่งในทางธรรมะคำสอน หากสิ่งต่างๆ ที่พระพุทธเจ้าตรัสไม่
เป็นความจริงแล้ว คงจะไม่อยู่มาเนิ่นยาวจบถึงปัจจุบันอย่างแน่แท้
คิดง่ายๆ คำพูดของเราเองทำไมพูดแล้วมีคนเชื่อเพียงไม่กี่คน อีก
ทั้งในคนที่เชื่อเราไม่นานก็ลืมคำพูดของเราไป หรือไม่เราก็ลืมคำพูด
ของตัวเองด้วยซ้ำไป

ธรรมะจากไอดินได้ยืมจากอินเดีย จะทำให้เกิดความกระจ่างทั้ง
ในแง่ธรรมะที่สำหรับนำเอามาใช้กับชีวิต และเข้าใจถึงวิถีชีวิตของ
พระพุทธเจ้ามากยิ่งขึ้น คนในยุคใหม่หลายคนเคยถามว่าอยากจะมี
ฤทธิ์บ้างทำในยุคนี้ทำได้หรือไม่...ทำได้หากคุณมุ่งมั่นฝึกฝนจิตและ
หากจะพ้นจากความทุกข์แบบพระอริยะทำได้หรือไม่ คำตอบคือ
ทำได้เช่นกัน หากคุณได้ฝึกฝนจิตและเข้าใจในความเป็น
พุทธศาสนาอย่างถ่องแท้

นอกจากนี้ผมยังได้นำเอาเรื่องราวของสถานที่สำคัญมาสอดแทรก เพื่อเกร็ดความรู้ให้คุณได้ศึกษากับสภาวะแห่งความเป็นจริงในปัจจุบันว่าเป็นอย่างไร และมีผู้มีคนชาวพุทธทั่วโลกศรัทธาเพียงไหน บางคนอาจจะแอบคิดแบบอดเสียมิได้ว่า หากพุทธศาสนาดีจริง เหตุใดจึงทำให้อินเดียนั้นเกือบสูญสิ้นพระพุทธศาสนา

คำตอบง่ายๆ คือ เพราะผู้นำแต่ละยุคสมัยมีคติในการนับถือศาสนาที่แตกต่างกัน ผู้นำมักจะสนับสนุนศาสนาที่ตนเองเคารพนับถือให้เจริญรุ่งเรืองกว่าศาสนาอื่นๆ เสมอ

แต่โจทย์ที่น่าคิดไปกว่านั้น เราท่านที่อยู่ในยุคนี้รู้ได้อย่างไรว่า ธรรมะทั้งปวงและพระพุทธเจ้ามีประวัติความเป็นมาอย่างไร ตลอดทั้งสถานที่สำคัญๆ ในการประสูติ ตรัสรู้ ปฐมเทศนา และปรินิพพาน ที่เชื่อกันในยุคปัจจุบันนี้เป็นของจริง หรือสิ่งที่ถูกกล่าวอ้างขึ้นอย่างเลื่อนลอย

นี่แหละ ผู้คนที่ศรัทธาในพระพุทธศาสนาควรเรียนรู้ อย่างน้อยเพื่อเพิ่มศรัทธาและความมุ่งมั่นในใจที่มีต่อพระพุทธศาสนาเพิ่มมากขึ้น แม้คุณไม่เคยไปอินเดีย และไม่คิดจะไปอินเดีย แต่คุณก็สามารถรู้จักพุทธศาสนาได้ อ่านจบแล้วธรรมะที่บังเกิดขึ้นในใจของคุณย่อมจะมีเองอย่างชนิดที่เรียกว่า มีความสุขอาจเจือด้วยคราบน้ำตาแห่งความปีติในพระพุทธเจ้านั่นเอง ■

■ จุดที่ประสูติเจ้าชายสิทธัตถะที่
เมืองลุมพินีวัน เนปาล

ธรรมะ
ที่ประเสริฐ

■ ดร.นพ.เปรมศักดิ์ เพียรสร้างทานบารมี

ชมพูทวีป หมายถึง ประเทศ อินเดีย เนปาล บังคลาเทศ
ปากีสถาน ภูฏาน ในปัจจุบัน

กรุงกบิลพัสดุ์ เป็นเมืองของพระเจ้าสุทโธทนะ มเหสีของพระองค์
มีนามว่า สิริมหาเมยา มาจากเมืองกรุงเทวทหะ พระราชาในยุคนั้น
ปกครองบ้านเมืองด้วยหลักแห่งตรรกะ และมีสภานในการถกเถียง
ประเด็นต่างๆ ทุกคราวที่มีเรื่องต้องตัดสินใจ

ระบบของชมพูทวีปในวันนั้นก็ไม่แตกต่างจากความเป็นอินเดียในวันนี้ที่ระบบวรรณะเข้ามาเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

วรรณะกษัตริย์ มีหน้าที่เป็นผู้นำ ปกครอง นักรบ

วรรณะพราหมณ์ มีหน้าที่ทำพิธีกรรม สืบสอน ทางด้านศาสนา

วรรณะแพศย์ มีหน้าที่ศิลปกรรม ทำการค้าขาย ชาวนาชาวไร่
คือประชาชนทั่วไปนั่นเอง

วรรณะศูทร พวกที่ใช้แรงงาน ไม่มีการศึกษา

กฎเหล็กของระบบวรรณะหากมีการแอบลักลอบได้เสียกัน
บุตรที่ออกมาจะเรียกว่า จันताल เป็นวรรณะที่ถูกสังคม
รังเกียจ

ในกาลหนึ่งที่พระราชวังมีงานพิธีนักขัตฤกษ์ จนครบ ๗ วัน ในวัน
นั้นเองพระนางสิริมหามายาได้บริจาคทานมากมาย ทั้งอาหารและ
ทรัพย์ ตลอดทั้งรักษาข้อปฏิบัติตามลัทธิความเชื่อดั้งเดิมแห่งพราหมณ์
อย่างเคร่งครัด

ในคืนนั้นขณะที่พระนางสิริมหามายานอนหลับไป ได้ฝันเห็นช้าง
เผือกเชือกหนึ่งชูวงถีอดอกบัวอันหอมอบอวลไปทั่ว ในฝันนั้นช้าง
เชือกนี้ได้ทำการเวียนไปรอบๆ พระนาง ๓ รอบ จากนั้นก็เข้าไปใน
ท้องของพระนางสิริมหามายาทางเบื้องขวา

ไม่นานนักพระนางก็ตื่นขึ้นพร้อมกับเกิดเหตุการณ์แก่ธรรมชาติทั้งปวงนั้น คือ แผ่นดินไหวสั่นไปมาแต่ไม่รุนแรงเพียงแค่พอรู้สึกสัมผัสได้ว่าเกิดเหตุโลกธาตุไหวติง

เข้านำความฝันเล่าให้พระเจ้าสุทโธทนะฟัง จึงสั่งให้พราหมณ์มาแปลความฝันนั้น เมื่อพราหมณ์คำนวณนับตามหลักแห่งสถิติแล้วจึงกล่าวกลางท้องพระโรงว่า

พระนางสิริมหามายาตั้งครรภ์ และได้บุตรเป็นลูกชายแน่นอน

กาลเวลาผ่านไปนานใกล้ครบกำหนด ด้วยประเพณีพระนางสิริมหามายาต้องเดินทางกลับไปคลอดบุตรที่เรือนเกิด เมื่อขบวนเริ่มเสด็จไปจนกระทั่งถึงกลางทาง ซึ่งเป็นระยะจุดกึ่งกลางของเมืองกรุงกบิลพัสดุ์ และ กรุงเทวทหะ พุดง่ายๆ เดินทางมาถึงครึ่งทางแล้วขบวนจึงหยุดพัก บริเวณนั้นเป็นสวนป่าอันน่าภิรมย์ที่สร้างขึ้นสำหรับชาวเมืองกบิลพัสดุ์และกรุงเทวทหะ ที่การเดินทางไปมาสองเมืองนี้ไกลเกินกว่าจะเดินเพียงวันเดียวได้ พระนางจึงเสด็จเดินไปมาชมสวนดอกไม้สวนป่าที่มีกลิ่นหอมและงดงาม

ทันใดนั้นก็เริ่มรู้สึกได้ว่าเหมือนใกล้จะคลอดเต็มที่ แล้วบรรดาคนรับใช้ถวายงานทั้งหลายก็นำเอาผ้ามาปิดล้อมเพื่อบังคน พระนางยืนอยู่ได้ต้นสาละคู่